

Вчений, Педагог, Людина

[Друзі та колеги]

#8-9 от 15.04.2011

До 60-річчя від дня народження професора В. І. Лавінського

Володимир Іванович Лавінський (1951–2008 рр.) доктор технічних наук, професор, був академіком АН вищої освіти України, відомим фахівцем у галузі методів розрахунку міцності структурно-пов'язаних елементів конструкцій, методів для вирішення задач про взаємодію тіл у полях різної фізичної природи для створення нових технологічних процесів формоутворення виробів.

Завідувач кафедри опору матеріалів доцент В. В. Бортовий, який до цього працював на кафедрі динаміки і міцності машин і добре знав про успішну роботу В. І. Лавінського під керівництвом професора Є. Г. Голоскокова над кандидатською дисертацією, запросив свого часу молодого вченого до завершення дисертації для викладацької роботи на кафедрі. Значно пізніше, через 24 роки, він, не вагаючись, передасть завідування кафедрою опору матеріалів професору В. І. Лавінському. На кафедрі велися науково-прикладні роботи з дослідження електрофізичних і теплових процесів в установках з новими нетрадиційними джерелами енергії, які проектується Українським фізико-технічним інститутом АН України. З самого початку досліджень у галузі створення фізичних установок для альтернативних джерел енергії Володимир Іванович став учасником, а пізніше і відповідальним виконавцем цілого ряду нових розробок, займаючись як науковими дослідженнями, так і проведенням експериментів. Наукові дослідження виконувались у взаємодії з УФТІ та за участі наукової групи на чолі з доцентом О. К. Морачковським (кафедра динаміки і міцності машин). Одержані результати включено у докторську дисертацію В. І. Лавінського, ним здійснено рішення крупної науково-технічної проблеми, виконані розрахунки складних електромеханічних систем для торсатрона «Ураган – М», Токамака ТБ-0 і перспективної серії міжнародного Токамака ІНТОР. Крім того, ним вперше були створені засоби і виконані розрахунки з новітніх галузей в області магнітно-імпульсних технологічних процесів для

технологічних операцій формоутворення, вирізки й штампування. Володимир Іванович опублікував понад 100 наукових праць, видав чотири наукові монографії та навчально-методичні посібники для студентів.

Друзі знали Володимира Івановича як людину, захоплену спортом – у студентські роки займався незвичним видом – регбі, коли цей вид спорту тільки з'явився в Харкові, а протягом усього життя – риболовлею. У Володимира Івановича двоє дітей, син Денис – випускник інженерно-фізичного факультету за спеціальністю «Динаміка і міцність машин», кандидат технічних наук, працює доцентом на кафедрі теоретичної механіки, донька Олена – аспірантка університету ім. В. Н. Каразіна, фахівець з біотехнологій.

У дні, коли Володимиру Івановичу виповнилося б 60, ми – його колеги, всі, хто співпрацював із ним, – з пошаною і жалем згадуємо його, як талановитого вченого, порядну і інтелігентну людину.